

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 194/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. R., R., vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených práv v konaní vedenom Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 19 P 11/2007 a Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 8 CoP 238/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. R. o d m i e t a ako oneskorene podaná.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2009 osobne do jeho podateľne doručená sťažnosť M. R., R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie bližšie neoznačených práv v konaní vedenom Okresným súdom Michalovce (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 19 P 11/2007 a Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 8 CoP 238/2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom okresného súdu č. k. 19 P 11/2007-123 z 21. apríla 2008 bolo rozhodnuté jednak o výživnom pre maloleté deti B. a M., ako aj o úprave styku sťažovateľa s nimi. Rozsudkom krajského súdu č. k. 8 CoP 238/2008-162 z 21. januára 2009 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Rozsudok krajského súdu bol doručený a zároveň nadobudol právoplatnosť 11. februára 2009. Podľa názoru sťažovateľa všeobecnými súdmi ustálená výška výživného nezodpovedá jeho reálnym možnostiam. Styk

sťažovateľa s maloletými deťmi je upravený v nedostatočnej miere, pretože maloleté deti sú vo veku, keď už nie sú odkázané na svoju matku. Okrem toho vo veci neboli vykonané všetky dôkazy, ktoré sťažovateľ navrhoval. Nebola napríklad vypočutá matka maloletých detí. Z uvedených dôvodov bola sťažovateľovi ako účastníkovi konania postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec vrátil na ďalšie konanie. Požaduje zároveň, aby do rozhodnutia vo veci samej bola pozastavená účinnosť právoplatného rozsudku. Napokon žiada aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Sám sťažovateľ v podanej sťažnosti uvádza, že rozsudok krajského súdu bol doručený a zároveň nadobudol právoplatnosť 11. februára 2009. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť posledným dňom zákonnej dvojmesačnej lehoty by bol 11. apríl 2009, ktorý však pripadal na sobotu ako deň pracovného pokoja. Preto posledným dňom zákonnej lehoty bol až najbližší pracovný deň, ktorým bol 14. apríl 2009 pripadajúci na utorok. Sťažnosť, keďže bola osobne podaná do podateľne ústavného súdu až 24. apríla 2009, je preto podaná oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2009